

Tot hare excellentie Henriette Johanna Cornelia Maria Barones van Lynden-Leijten, nieuwe ambassadeur van Nederland bij de Heilige Stoel

Rede van paus Benedictus XVI

Apostolisch Paleis van Castel Gandolfo

Vrijdag, 2 oktober 2009

Excellentie,

Het verheugt mij u welkom te kunnen heten in het Vaticaan en de geloofsbrieven te accepteren die u accrediteren als buitengewoon ambassadeur en gevolmachtigde van het Koninkrijk der Nederlanden bij de Heilige Stoel. Ik wil u graag bedanken voor de wensen die u mij heeft overgebracht van Koningin Beatrix. Van mijn kant wil ik Hare Majesteit mijn hartelijke groeten overbrengen en haar verzekeren van mijn voortdurende gebed voor de gehele bevolking van haar land.

In een wereld die steeds meer onderling verweven is, bieden de diplomatieke betrekkingen van de Heilige Stoel met de afzonderlijke staten veel gelegenheden van samenwerking voor belangrijke mondiale vraagstukken. In dit licht waardeert de Heilige Stoel de banden die hij heeft met Nederland en ziet er met genoegen naar uit die de komende jaren nog verder te versterken. Uw land staat als medestichtende lidstaat van de Europese Economische Gemeenschap en zetel van verschillende internationale juridische instellingen reeds lange tijd aan de voorhoede van initiatieven om de internationale samenwerking te versterken omwille van een groter welzijn van de mensenfamilie. Daarom is de missie die u

op het punt staat te beginnen rijk aan gelegenheden van gemeenschappelijke actie om de vrede en de welvaart te bevorderen in het licht van de wens van zowel de Heilige Stoel als van Nederland om de menselijke persoon te helpen.

De verdediging en de bevordering van de vrijheid vormen een centraal element in dit soort inzet voor de mensheid, waarvoor zowel de Heilige Stoel als het Koninkrijk der Nederlanden dikwijls de aandacht vragen. Men moet echter begrijpen dat de vrijheid geankerd moet zijn in de waarheid – de waarheid van de aard van de menselijke persoon – en gericht dient te zijn op het welzijn van de individuele mensen en

van de samenleving. In de financiële crisis van de laatste twaalf maanden heeft heel de wereld de consequenties kunnen zien van een overtrokken individualisme dat tendert naar een hardnekkig nastreven van wat als persoonlijk voordeel wordt gezien ten koste van andere goede zaken. Er is veel nagedacht over de noodzaak van een gezonde ethische benadering van de economische en politieke integratieprocessen en steeds meer personen komen tot de erkenning dat de globalisering gericht moet zijn op de integrale menselijke ontwikkeling van individuen, gemeenschappen en volken, en niet zijn vorm moet krijgen door mechanische of deterministische krachten maar door menselijke waarden die openstaan voor het transcendente (vgl. *Caritas in veritate*, nr. 42). Onze wereld heeft er behoefte aan om “de ware zin van de vrijheid te herwinnen, die niet bestaat uit de roes van een totale autonomie, maar uit het antwoord op de oproep van het wezen” (*ibidem*, nr. 70). Vandaar de overtuiging van de Heilige Stoel betreffende de onvervangbare rol van de geloofsgemeenschappen in het publieke leven en het publieke debat.

Terwijl een deel van de bevolking van Nederland zichzelf agnostisch noemt of zelfs atheïstisch, belijdt meer dan de helft het christelijk geloof; en het toenemend aantal immigranten die andere religieuze tradities volgen, maakt het meer dan ooit nodig dat de burgerlijke autoriteiten de plaats van religie in de Nederlandse samenleving erkennen. Een indicatie dat uw regering dat doet, blijkt uit het gegeven dat de confessionele scholen in uw land ondersteuning krijgen van de staat; en dat is terecht, aangezien dergelijke instituties ertoe geroepen zijn om een bijdrage van betekenis te leveren aan wederzijds begrip en aan sociale cohesie, doordat zij waarden

doorgeven die geworteld zijn in een transcendente visie betreffende de menselijke waardigheid.

Nog belangrijker dan scholen zijn op dit vlak gezinnen, gebouwd op het fundament van een stabiel en vruchtbaar huwelijk van een man en een vrouw. Niets kan de vormende waarde van het opgroeien in de veilige context van een gezin evenaren of vervangen, omdat daar geleerd wordt de persoonlijke waardigheid van de ander te respecteren en te stimuleren, omdat men daar het vermogen verwerft tot “hartelijke ontvangst, ontmoeting en dialoog, belangeloze beschikbaarheid, edelmoedige dienstbaarheid, grote solidariteit” (*Familiaris consortio*, nr. 43; vgl. *Compendium van de sociale leer van de Kerk*, nr. 221); kortom, omdat daar geleerd wordt lief te hebben. Van de andere kant is het waarschijnlijk dat een samenleving die alternatieve modellen van huiselijk leven aanmoedigt uit liefde voor een veronderstelde diversiteit zich sociale consequenties op de hals haalt die niet leiden tot een integrale ontwikkeling van de mens (vgl. *Caritas in veritate*, nrs. 44, 51). De katholieke Kerk in uw land wenst haar deel te doen in het ondersteunen en bevorderen van een stabiel gezinsleven, zoals de Nederlandse Bisschoppenconferentie bevestigd heeft in haar recente document over de pastorale zorg van jongeren en het gezin. Ik hoop van harte dat er naar de katholieke bijdrage aan het ethische debat door alle sectoren van de Nederlandse samenleving geluisterd wordt, opdat de edele cultuur die uw land al eeuwenlang onderscheidt, bekend mag blijven vanwege haar solidariteit met arme en kwetsbare personen, haar bevordering van de authentieke vrijheid en het respect voor de waardigheid en de onschatbare waarde van ieder menselijk leven.

Excellentie, bij het verwoorden van mijn beste wensen voor het welslagen van uw missie wil ik u verzekeren dat de verschillende afdelingen van de Romeinse Curie klaar staan om u hulp en bijstand te verlenen bij het vervullen van uw plichten. Voor u, excellentie, voor uw familie en voor de gehele bevolking van het Koninkrijk der Nederlanden smeed ik van harte de overvloedige zegeningen van God af.

© Copyright 2009 - Libreria Editrice Vaticana – RK Kerkgenootschap in Nederland

Vertaling: mr. M.A.J.M. Bronzwaer